

דהפנור

הזנה

קעה לרכישת הדחפורים, דמייתתו בלה, החוצאות והמיסים חזו כולם על משרד הביטחון — ואילו ה' רוחים הצפויים היו לרוסמאן.

שמע עיסקה זו נפוץ בחוגי הענף, והיו כמה חברות שרצו גם הן לעשות עיסקה דומה, אולם הן לא נענו. כאן נכנס לתמונה בעל ציוד כבד בשם יונתן לנדסמן, שהיה שנים רבות שותף

הכרות מילחמה מעין זו יש לה משמעות מיוחדת במיקרה זה. כי שימעות פרס הוא ידיד מישפחת ירקוני. יפה ירקוני היתה הזמרת הקבועה בחגיגות-הגינה של מישר רדיהביטחון, כאשר פרס היה מנכ"ל ה' משרד ובן-גוריון היה השר. רק לפני כמה שבועות פירסם פרס מכתב-ברכה, ששלח ליפה ליום-הולדתה.

שייקה עצמו הוא חבר-רוע לכל ראשי משרד הביטחון, עוד מימי עמדו בראש "הפלוגה המיוחדת" (פיאם) של ההגנה, ואחר-כך בעשותו כספים רבים בעיסקי רכש ומיסחר עם משרדו של פרס וידידותו עם מפקד מישטרת מחוז תלאביב, עמוס בן-גוריון, שהשתרבה בכמה תיקים ובי מישפטו המפורסם של עמוס בן-גוריון נגד שורת המתנדבים, שבעיקבותיו סולק ה' מפכ"ל יחוקאל סהר.

אולם לא רק קישרי העבר מכבידים על ירקוני להילחם במשרד הביטחון. הוא ער בד בהיקף כספי של עשרות מיליוני לירות עם משרד הביטחון, באמצעות חברת ה' ציוד הכבד שלו רגבים, שבה הוא שותף עם משה קדר. בשנתיים האחרונות החל משרד הביטחון בודק כל חשבון ומקצץ כסכומים, כך, למשל, תובע ירקוני כיום 42 מיליון לירות תמורת סלילת כביש לראס-גינדי. משרד הביטחון מוכן לשלם רק 27.5 מיליון לירות. היתרה, כ-15 מיליון לירות, עלולה להיות הפסד של ירקוני. הוא תבע את הקמתה של ועדת-בדיקה מיוחדת מטעם משרד הביטחון, וזו תח' ליט כמה יקבל ירקוני.

ברור כי יציאתו עתה למילחמה בפרס יכולה לעלות לשייקה יר' קוני במיליוני לירות. שייקה: "שמי חשוב לי יותר מכסף!"

..נלך יחד לבית-הסוהר!"

תחירתה של הפרשה במחצית שנת 1974, כאשר החל צה"ל חושש שמא תפרוץ מלחמה עם סוריה באוקטובר של אותה שנה. כדי להיות מוכנים למלחמה, היה צורך במיספר ניכר של דחפורים, שלדעת משרד הביטחון לא היו מצויים בארץ. ראשי איגוד בעלי הציוד הכבד טוענים, לעומת זאת, כי היה, ויש גם כעת, די ציוד כבד בארץ, ולא היה צריך לייבא כל דחפורים).

ביוני 1974 נחתם חוזה מזור ביותר בין אמיליו רוסמאן מארגנטינה, השותף עם הקבלן הירושלמי יוסף פפמן, לבין אגף-בינייזונכסים במשרד הביטחון, שבראשו עומד נפתלי גוראל (גורביץ'). לפי החוזה השכיר רוסמאן למשרד הביטחון 10 דחפורים, מהם ששה לשנתיים וארבעה לשנה, תמורת 76.8 אלף דולר לדחפור לשנה. המחיר הכולל היה 1.228.800 מיליון דולר, ששולמו בתשלומים תלת-חודשיים, כן הוסכם כי משרד הביטחון ישלם גם דמי-שכירות בהפעלת הציוד בארץ. ההובלה ארצה וחזרה, עד 30 יום; ישלם במלואן את דמי-ההובלה והביטוח, וכן יחולו עליו הוצאות המכס וכל המסים וההוצאות הקשורים בהפעלת הציוד בארץ. בהתאם לחוזה יפעיל את הציוד בנו של אמיליו, ארתור, שמישרדו נמצא ברחוב בארי 15, תלאביב. בתום תקופת השכירות יוציא רוסמאן את הציוד חזרה לחו"ל. הציוד ניקנה, והובא ארצה מאיטליה.

היתת זו עיסקה פנטסטית — כי היא הבטיחה לרוסמאן רווחים גדוי' לים, ללא שום סיכון, שום השקעה ושום אפשרות להפסיד בה. ההשי' מילחמה על שרהביטחון.

שייקה ירקוני עם שותרת ככית-המישפט צוחק מי שצוחק אחרון

3000 ל"י, והשוטפ לא ציווה אף להחרים את דרכוניהם.

נציג-המכס לא התנגד להחלטה, באומרו שהמכס כבר שם את ידו על הדחפורים, נשואי-התיבועה, שערכם לפחות 10 מיליון לירות.

ככליזאת-היוותה החלטת השוי' פט את סימני-השאלה הראשון. חיה ברור כי יש משהו שתוב כי פרשת ירקוני — משחו הנוגע לי משרד הביטחון.

הכרות מילחמה על פרס

אומנם, הרושם הראשון היה ש' ירקוני הונה את המכס בייבוא 19 הדחפורים מדגם די"9, שאותם הביא כדי לבצע עבור דות-עפר עבור משרד הביטחון.

אולם כבר למחרת פירסום הידיעות על המעצר עבר שייקה ירקוני להתקפה-נגד דית חסרת-תקדים. הוא פירסם מודעות בכל העיתונים והיפנה שאלות לשר-הביט' חון שמעון פרס. זה התבקש להשיב לציבור ולומר את האמת על העיסקה האמורה:

- מי היה צריך לשלם את המיסים — ירקוני או משרד הביטחון עצמו?
  - מי יום את העיסקה ואת תנאיה — ירקוני או משרד הביטחון?
  - אם חיכה מישחו לתשובת השר, הרי התאכזב. שריהביטחון הת' עטף בשתיקה עמוקה וחשודה.
- אולם שייקה ירקוני לא הירפת. כעבור כמה ימים פירסם בעיתונים מודעות על עמודים שלמים, שהיוו למעשה הכרות מילחמה על שרהביטחון.

האווירה במיסדרונות בית ה' מישפט דמתה לקירקס. העיתונאים הצטופפו מסביב לשוטרים ולאורחים, וב' עיקר סביב אורח משופם, בעל פנים מוכר רות, המצלמות הבזיקו. סקרנים התאספו משאר אולמות היכל המישפט.

מסהל-לאוון פשטה השמועה במהירות הר' בזק, שטפה את בית-המישפט, עברה משם אל רחבי תלאביב, הופיעה בכותרות-ענק בעיתונות: שייקה ירקוני נעצר. יחד עמו נעצר שותפו, משה קדר, ופרקליטו פרץ אמיר.

היה ברור לכל כי הגה זכתה המדינה בשערוריית-ענק חדשה. ואומנם, אחרי פר' שת דויד פלד, מנהל המכס, היה נדמה שרק מעצרו של שר עוד יכול לגרום להת' רגשות במדינה, אך פרשת שייקה ירקוני הבטיחה להיות עסיסית לא פחות. כי שמו של שייקה ירקוני שזור בתולדותיה של מדינת-ישראל, שלא לדבר על היות אשתו, יפה ירקוני, "זמרת חמש המלחמות", שג' רירת הומר הישראלי מזה שנים רבות. כאלום בית-המישפט פירטו נציגי המכס והמישטרה את החשדות נגד ירקוני ו' חבריו:

- הם חשודים בכך שהשתמטו מ' תשלום מיסים על ייבוא דחפורים, בשיעור של 5.1 מיליון לירות;
- הם חשודים בכך שהם הבעלים ה' נסתרים של חברת, הרשומה בפאנמה. השופט אהרון כהן ניסה תחילה לפסול את עצמו, ביגלל ידידותו האישית עם אחד העצורים, עורר-הדין פרץ אמיר. לאחר מכן קיבל החלטה שדקרה את הדקירה הראשונה בסנסציה הגדולה: ירקוני וחבי ריו שחררו בערבות העצמית המגוחכת של

משה קדר

אין עשן בלי אש

בחברה בשם לנבר, יחד עם האחים ברואני מירושלים הידועים בקשריהם הטובים עם ראשי צה"ל. אחד מן האחים נמצא עתה בקנדה, ומקים שם עסק בציוד עפר.

יונתן לנדסמן ניסה למצוא ציוד עבור משרד הביטחון, והציע לקדר וירקוני להיכנס עימו בשותפות.

וירקוני הציע לגוראל לקנות את הדחפורים, במקום לשכרם.

שייקה לא רצה לעשות את העיסקה עם לנדסמן שהיה מעורב בניסיון שיחוד של איש משרד הביטחון בסכום של 3000 לירות, במיסעדה טריאנה בתלאביב.

לכן הציע שייקה לגוראל כי נציגו, עורר-הדין פרץ אמיר, יסע לאמריקה ויקנה את הדחפורים, ואחר כך ישכירם למשרד הביטחון. אבל כדי שאמיר יקבל את ה' ציוד, יהיה עליו לשלם מקדמות. ירקוני ביקש מגוראל כי יורה למישלחת-הקניות של משרד הביטחון בניו-יורק לתת לאמיר כסף למקדמות, וגוראל השיב כי עד ש' יקבלו את האישור מן האוצר יעבור זמן יקר. גוראל הציע לירקוני לגייס כיי'